

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Baggrunden for indsættelsen af en NATO-ledet styrke i Albanien er en henvendelse fra den albanske regering. Det sprang fru Jette Gottlieb helt over. Hun talte om, at der var tale om en katastrofal beslutning.

Katastrofen er en anden end den beslutning, der træffes her i Folketingssalen. Katastrofen er, at 300.000-400.000 i forvejen fattige kosovoalbaniere er flygtet ind i Albanien under umenneskelige vilkår og under store strabadser. Det er katastrofen.

Så henvender den albanske regering sig og beder NATO om hjælp, og den har også bedt det internationale samfund i øvrigt om hjælp. Nødhjælpen er i færd med at blive organiseret i massivt omfang. Der er en stor nødhjælpsoperation under udvikling, og jeg er glad for at kunne konstatere, at Danmark er absolut førende med hensyn til ressourcer og hurtig indsats i det nødhjælpsarbejde, der er i gang både i Albanien og i Makedonien.

Men der er altså også brug for denne indsats efter den albanske regerings egen opfattelse, og jeg synes, det ville have været uansvarligt, hvis svaret til den albanske regering havde været: Det kan vi ikke; det vil vi ikke; det har vi ikke lyst til.

Og så én betragtning mere om nødhjælp og NATO's indsats. Der er ingen diskussion om, hvem der har ansvaret for nødhjælpsarbejdet i Albanien, i Makedonien, i Kosovo og i Bosnien-Hercegovina. Det har UNHCR. Det fremgår i øvrigt også klart af EU's vedtagelser og af NATO's vedtagelser, at det accepteres fuldstændig. UNHCR er den organisation, der står i spidsen for nødhjælpsarbejdet. Men NATO kan, når NATO er til stede i området, som det f.eks. var tilfældet i Makedonien, yde en ekstraordinær indsats, har ressourcerne på stedet, og hvorfor skulle man dog ikke udnytte den ressource på stedet, som i Makedonien bl.a. har ført til, at NATO i løbet af meget få dage var i stand til at indrette et modtagelsescenter, der bød de flygtende langt, langt bedre vilkår end dem, de i øvrigt fristede på en leret bjergside? Så skal man selvfølgelig også anvende den ressource.

Det er, hvad man gør i Makedonien, og det er, hvad den albanske regering har bedt os om også at gøre i Albanien: at stille ressourcer til rådighed til at kunne løse humanitære opgaver, til at være med til at sikre nødhjælpsarbejdet.

Den virkelige katastrofe er ikke beslutningen her i dag. Den er rigtig. Den virkelige katastrofe er selve situationen i området.

Søren Søndergaard (EL):

Da regeringen i efteråret søgte Folketinget om mandat til at afsende en såkaldt humanitær styrke bestående af nogle F 16-fly til Italien for at gribe ind over for Kosova, behandlede vi jo også spørgsmålet i Forsvarsudvalget. Et af de spørgsmål, der blev stillet til regeringen i Forsvarsudvalget, var: Hvis nu Milosevic ikke bøjer sig og det kommer til bombardementer, hvad vil det så betyde for flygtningestrømmene til de øvrige lande i regionen?

Vi fik et svar fra regeringen. Svaret fra regeringen lød: Det vil ikke betyde noget særligt. Der vil tværtimod komme færre flygtninge, end der gør nu. Det var svaret fra regeringen.

Det er sådan set problemet i hele det her, at regeringen flere gange har vist, at den har haft en fundamentalt forkert analyse af, hvad der foregår, og hvad der vil ske. Hvad er alternativet til at gøre noget dumt? Hvad er alternativet til at gøre noget, der fører til ulykker? Ja, det er at lade være med at gøre det. Sådan er det jo.

Problemet med de aktioner, man lægger op til nu, er, at de på nogle punkter kan gøre tingene værre. Jo, men det er bare Enhedslisten, der siger det. Det har ikke opbakning nogen steder. Jeg vil godt læse op for udenrigsministeren, hvad James Orbienski, præsident for den internationale afdeling af Læger uden Grænser – udenrigsministeren har måske hørt om organisationen – udtalte forleden dag:

»NATO er ikke en neutral og upartisk humanitær organisation. Vi er meget nervøse for, at nødhjælpsarbejdet i området kan blive alvorligt truet, hvis militæret sættes ind for at yde en humanitær indsats.«

Det er altså fuldstændig klokkeklart. Det her er ikke en bekymring, som Enhedslisten har. Det er en bekymring, som de humanitære organisationer på stedet har, at man går fra en situation, der er slem, til en situation, der er værre. At man går fra en situation med 300.000 flygtninge til en situation, hvor vi har 300.000 flygtninge, der bliver beskudt, det er problemet.

Det er det, som ministeren ikke vil forholde sig til, præcis ligesom ministeren ikke ville forholde sig til det, da vi rejste nøjagtig den samme diskussion sidste efterår. Da vi sidste efterår spurgte: Hvordan redder man de 50.000 mennesker oppe i bjergene fra at dø af sult ved